

Klasa V

11.05.2020

Temat: Jaki utwór nazywamy fraszką.

Na kilku kolejnych lekcjach będziemy mówić o teatrze. Spotkaliście się już z fraszkami. Istnieją również fraszki teatralne. Autorem takich fraszek jest Ryszard Przymus.

Fraszka- krótki rymowany utwór oparty na zabawnym pomysle, często zakończony zaskakującą puentą. Niekiedy zawiera pouczenie lub morał. Najczęściej ma żartobliwy charakter. Osoba mówiąca we fraszkach jest z reguły życzliwym obserwatorem świata.

Poniżej znajdziecie wiadomości o teatrze. Przeanalizujcie je dokładnie.

Wnętrze teatru:

1.foyer, 2.scena, 3.kurtyna, 4.widownia, 5.balkon,
6.aktor, 7.rekwizyty, 8. scenografia

Rodzaje teatru

- repertuarowy.
- impresaryjny.
- bulwarowy.
- ogródkowy.
- radiowy i **teatr** telewizyjny.
- uliczny.

- teatr objazdowy.
- szkolny.

12.05.2020

Temat: Tworzymy dekalog kulturalnego widza teatralnego.

Co to jest teatr?

Przeczytaj opowiadanie i spróbuj napisać własnymi słowami „Co to jest teatr”

Tove Jansson

– Patrzcie! – szepnął Muminek. – Patrzcie!

Wszyscy odwrócili się i spojrzeli.

Z ciemnego kąta wyłonił się jakiś cień. Wyszło coś szarego, pomarszczonego, szurając nogami, zmrużyło w słońcu oczy, nastroszyło wąsy i spojrzało na nich wrogo.

– Jestem Emma – oświadczył stary szczur teatralny wyniośle. –

Chciałam tylko powiedzieć, że nienawidzę kaszy. Już trzeci dzień jecie kaszę.

– Jutro będzie [owsianka](#) – odpowiedziała Mama Muminka nieśmiało.

– Nienawidzę owsianki! – odparła Emma.

– Może Emma zechce usiąść – powiedział Tatuś Muminka. –

Sądziliśmy, że dom jest opuszczony, i dlatego...

– Dom! – przerwała Emma i fuknęła z pogardą. – Dom! To nie jest żaden dom! [...]

– Homku, mój kochany – czym prędzej powiedziała Mama Muminka.

– Pobiegnij no do spiżarni i zobacz, czy nie mamy tam czegoś smacznego dla Emmy.

Homek pobiegł.

– Spiżarnia! – wybuchnęła Emma. – Spiżarnia! Wy, którym się zdaje, że budka suflera to spiżarnia! Wy, którym się zdaje, że scena to salon, a kulisy to obrazy! Że kurtyna to firanka, a rekwizytornia to czyjeś tam nazwisko! – Poczerwieniała i pyszczek jej zmarszczył się aż po czoło. – Cieszę się! – krzyknęła. – Cieszę się, że [inspicjent](#) Filifionek (niech spoczywa w spokoju) was nie widzi! Nic nie wiecie o teatrze, nawet mniej niż nic, nawet cienia tego, czym jest nic! [...]

– Co to jest teatr? – zapytała szeptem zaniepokojona Mama Muminka.

– Nie wiem – odparł Tatuś. – Ale wygląda na to, że każdy powinien wiedzieć. [...]

– Nie mam już do was zdrowia – powiedziała. – Nie wiecie nic

o teatrze. Nic a nic. Mniej niż nic, i tyle.

– A czy Emma nie mogłaby mi coś niecoś wyjaśnić! – poprosiła Mama Muminka nieśmiało.

Emma zawahała się. W końcu jednak zdecydowała się. Usiadła na brzegu łóżka obok Mamy Muminka i powiedziała:

– Teatr to nie jest ani salon, ani też przystań dla statków. Teatr jest najważniejszą rzeczą na świecie, gdyż tam pokazuje się ludziom, jakimi mogliby być, jakimi pragnęliby być, choć nie mają na to odwagi, i jakimi są.

– To zakład wychowawczy! – krzyknęła Mama Muminka przerażona. Emma zaprzeczyła cierpliwie głową. Wzięła kartkę papieru i drżącą łapką narysowała Mamie Muminka teatr.

Wy tłumaczyła, co jest czym, i napisała to wszystko na rysunku, żeby Mama Muminka nie zapomniała. [...]

Podczas gdy Emma rysowała, wszyscy otoczyli ją kołem.

– Opowiem wam, jak było, kiedyśmy grali „Kleopatrę” – mówiła Emma. – Cała widownia (to, co wy nazywacie salonem) była wypełniona i panowała całkowita cisza – bo to była premiera (to słowo oznacza, że sztuka grana jest po raz pierwszy). Jak zwykle o zachodzie słońca zapaliłam lampy i kiedy kurtyna miała iść w górę, zastukałam trzy razy kijem od miotły. O tak!

– Po co? – zapytała Mimbla.

– Dla większego efektu – odparła Emma, a jej małe oczka rozbłysły. – Akcent grozy, rozumiecie. Kurtyna idzie w górę, czerwony reflektor oświetla Kleopatrę – publiczności dech zapiera...

– A ten Rekwizytornia też tam był? – spytał Homek.

– Rekwizytornia to jest miejsce – objaśniła Emma. – Pokój, w którym przechowuje się wszystkie rzeczy potrzebne do odegrania przedstawienia. Primadonna była cudownie piękna i smutna...

– Primadonna? – zdziwiła się Bufka.

– Tak, to jest najładniejsza ze wszystkich aktorek. Ta, co zawsze gra główną rolę i zawsze osiąga to, czego pragnie. Ale nie daj Boże...

– Chcę być primadonną – przerwała Bufka. – Ale chcę grać smutną rolę. Taką, w której się zawodzi i płacze.

– W takim razie musisz grać w sztuce tragicznej, w dramacie – powiedziała Emma. – I umrzeć w ostatnim akcie.

– Tak! – zawołała Bufka; policzki jej płonęły. – Móc być zupełnie innym, niż się jest. Nikt nie mówiłby już: „To idzie Bufka”, tylko:

„Spójrzcie na tę smutną damę w czerwonym aksamicie... na wielką primadonnę... Ona na pewno wiele wycierpiała...”.

13.05.20

(2 godz)

Temat: Oglądamy sztukę teatralną.

Kliknij na link poniżej a dowiesz się jak powstaje sztuka teatralna.

<https://www.youtube.com/watch?v=TkBHN9TYP-0>

Kolejny link przeniesie nas do prawdziwego teatru. Obejrzyj sztukę teatralną w Internecie.

<https://www.youtube.com/watch?v=O9f03aYPFB0>

15.05.2020

Temat: Wiersz o teatrze.

Przeczytaj wiersz o Teatrze. Spróbuj wyobrazić sobie, że się w nim znajdujesz. Jak należy się zachować? Czy wolno jeść lub używać telefonów komórkowych? Napisz w zeszycie czego nie wolno robić podczas spektaklu.

"Teatr" Ewa Skarżyńska

Gaśnie światło
bardzo
powoli.
Budzi
śpiące w kątach reflektory.
A kurtynę,
miękką jak aksamit,
- niby grzywkę -
z oczu nam odgarnia
czyjaś ręka
cicha, niewidzialna.
I muzyka,
wokół nas zakwita,
choć nie widać żadnego muzyka.
Światłem, gwarem
wypełnia się scena.

To początek
Wielkiego Patrzenia.

